

Negyedszer az Elsőfokú Bíróság az alternatív szabályozó intézkedésekre való utalással tévesen értelmezte az EUMSZ. 107. cikk (3) bekezdésében foglalt belső piac, valamint a kereskedelmi feltételek hátrányos befolyásolása fogalmát, mivel nem ismerte el, hogy a szabályozó intézkedések szintén korlátozzák a versenyt. Azon általános feltételezés, hogy minden szabályozó intézkedés kevésbé korlátozza e jogilag védett érdekeket, mint valamely támogatás, elfogadhatatlanul leszűkített kritériumokon alapul.

Ötödször a Németországi Szövetségi Köztársaság azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság átvette a technológiasemlegesség Bizottság által kialakított elvét, anélkül hogy közben felismerte volna, hogy ezáltal az intézkedésnek a német hatóságok által követett célja érdemben elvetésre kerül. A technológiasemlegesség az összeegyeztethetőség vizsgálata során csak akkor megfelelő kritérium, ha a támogatás célja maga a digitális műsorszolgáltatásra való átállás. A Berlin-Brandenburgban a DVB-T-re való áttérés támogatása esetén azonban különböző okokból éppen ezen műsorszórási módot kell támogatni, miközben a kábeles vagy műholdas műsorszórási mód nem igényelt támogatást. A támogatási intézkedés jogszerű céljának megállapítása során a tagállamot mérlegelési mozgástér illeti.

Az Elsőfokú Bíróság (nyolcadik tanács) T-137/08. sz., BCS SpA kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) ügyben 2009. október 28-án hozott ítélete ellen a BCS SpA által 2009. december 23-án benyújtott fellebbezés

(C-553/09. P. sz. ügy)

(2010/C 51/42)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: BCS SpA (képviselők: M. Franzosi, V. Jandoli, F. Santonocito avvocati)

A többi fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM), Deere & Company

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

— helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatokat;

— rendelje el a 63289. sz. közösségi védjegy törlését;

— az ellenérdekű felet kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező előadja, hogy a megtámadott ítélet a következő jogi hibákban szenved:

- I. az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte a közösségi védjegyről szóló rendelet⁽¹⁾ 7. cikke (1) bekezdésének b) pontját és 7. cikkének (3) bekezdését, amikor azt állapította meg, hogy a megjelölés megkülönböztető képességének megszerzése nem függ korábbi és jelenlegi kizárólagos használatától (sőt az állítólagos használatot nem igazolták, illetve ugyanezen határozat szerint néhány országban cáfolták);
- II. az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta a megkülönböztető képesség megszerzésének megítélésére vonatkozóan a közösségi ítélkezési gyakorlatban megállapított kritériumokat, és ezzel megsértette a közösségi védjegyről szóló rendelet 7. cikkének (3) bekezdését.

Az I.pont alapján a Közösség más részeiben történt kizárólagos használat hiányát dániai és írországi harmadik személyek nyilatkozatai igazolták. Ugyanis, mivel a fogyasztók nem kapcsolják egyértelműen össze a zöld és sárga színkombinációt és a Deere-t, a megjelölés által szerzett megkülönböztető képesség nem ismerhető el ezekben az országokban.

A II.pont alapján a BCS vitatja az Elsőfokú Bíróság által a másodlagos jelentés igazolására vonatkozóan alkalmazott kritériumot, mivel az a Bíróság régóta fennálló ítélkezési gyakorlatában lefektetett elvekbe ütközik. A Deere védjegy használatának időtartama, a piaci részesedések és az eladási mennyiség — külön-külön véve — nem tekinthető elegendőnek a másodlagos jelentés megszerzésének igazolásához. Nem pótolhatják ezek különösen a közvélemény-kutatást (vagy a harmadik személyek nyilatkozatából származó eltérő eredményt), mivel más jellegű bizonyító elemek.

E tekintetben az Elsőfokú Bíróság tévesen hagyta figyelmen kívül az arra vonatkozó közvetlen bizonyítékot, hogy a 63289. sz. közösségi védjegy Írországból és Dániából nem rendelkezik megkülönböztető képességgel.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994., L 11., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.), amelynek helyébe a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (kodifikált változat) lépett.